

397307

1.

1. Mina skolår.

Nu sitter jag här, vårterminen i nian

och gör mitt andra nationellaprof i

Svenska. Jag tänker tillbaka, för nio år

sedan. Nio långa, men ändå korta år.

Jag minns så tydligt när jag började

första klass. Att jag och mamma dagarna

innan varit ute, en varm augustidag och

shoppat nya klöder och skor, och så hade

jag fått fina rosa pennor med gula

blommor på, som jag skulle ha och lära

mig skriva med. Visst, jag kunde ju

redan skriva mitt namn, ^{och} mamma och

pappa. Men vad skulle det hjälpt idag?

Val rörelsen?

2.

Jag hade satt mig i en bänk längst
bak och mamma satt bakom alla barn
och satte i de förförande bänkarna och blångde
nyfikenhet på varandra. Några barn och
föräldrar pratade med varandra, med
långt
Hon. Hon det var nästan alltid
Hon
//
Sö-kom hon, fröken Britta tror jag
hon nette, om jag inte minns fel. Hon
var en kort, tjock "dam" med glasögonen
hur glicina en bit på näsan. Hon såg
inte sär gläd ut när hon gick med
sakta steg mot sin kartedel och

3.

satte sig på sin blåa, snurr stol.

sär

Men efter att ha tittat noga så var

och en av oss, såg man munkiporna

sakta dra sig uppåt.

- Välkomma, sa hon med ett stort leende.

Ingen sa något, förutom en stor pojke

i ena hörnet.

- Tack, skrek han och viftade med armarna.

Alla skrattade en stund, sen hade

fröken upprop.

Sofie Lennartsson ?

- Ja, sa jag med tydlig och klar röst.

Jag var glad, jag var stor nu, jag

4.

skulle börja skolan.

Sen pratade fröken, hon berättade om sin sommar och frågade om vi haft det bra och badat mycket. Och helt plötsligt så hördes ett "ding ding, ding dong" Det var skolklockan. Det var rast. Jag lekte med en liten tjej som heter Emilia. Vi sprang runt och provade alla gungorna, rushelbanan, klätterställningen och grävde ett stort hål i sandlådan. Ånda tills det låt igen "ding ding, ding dong" Jag hade nu haft min första rast

Bra!
en sammatt
ett depon
grundläggande

5.

Jag satte mig i samma bänk igen.

Förtigen, skulle jag få lära mig skriva nu? Men det blev inte så, vi skulle måla en teckning, om vad vi gjort på sommarlovet. Jag målade vår~~den~~ lilla

trä^u stuga uppe i Dalarna. När jag

Sats

och min lilla syster Johanna spelade krocket, utanför på den gröna tomten.

Jag målade det finaste jag kunde, så det tog ganska lång tid.

Vi hann inget mer heller. Jag hade

känt att min mage kurrat en stund, men jag ville inte fråga om vi

6

skulle få någon mat. Men det fick
vi, köttbullar och makaroner. Det
var inte lika god som när mamma
gjorde det. Men det gick att äta
och jag blev mätt.

Sen var dagen nästan slut. Vi
samlades allihop och sa hei då.
Jag tog min ryggsäck och gick för
att möta mamma vid tillvägen
som vi hade bestämt. Vi gick långsamt
hem. Och jag berättade allt, om att
jag på vägen lekt med en snall
trei som heter Emilia. Att vi målat

7.

sommarteckningar och ät mat i
matsalen.

På kvällen när jag skulle sova,

så tänkte jag på dagen som gått.

Jag var nöjd, men jag ville ju

lära mig skriva. Men kanske i

morgon, var min sista tanke

innan jag slöt ögonen, och sohade.

Det var min först¹ skoldag.

Välkomst, rengöringsbyggnad och styckendelning

"Klickar".

Lite åtart vid den vil "ge (som)", betrött fönster

minnen från olika hälften

Kommentarsplats

